

VENDIM
Nr.10, datë 24.3.2004

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë, të përbërë nga:

Thimjo Kondi	Kryetar
Zamir Poda	Anëtar
Kristaq Ngjela	Anëtar
Spiro Spiro	Anëtar
Bashkim Caka	Anëtar
Natasha Sheshi	Anëtare
Perikli Zaharia	Anëtar
Agron Lamaj	Anëtar
Artan Hoxha	Anëtar
Nikoleta Kita	Anëtare
Ylvi Myrtja	Anëtar
Vladimir Metani	Anëtar
Evgjeni Sinoimeri	Anëtare
Irma Bala	Anëtare

në seancën gjyqësore të datës 24.3.2004 morën në shqyrtim çështjen civile, me palë:

PADITËS: SHOQËRIA "EDEN" sh.a., në mungesë.

TË PADITUR: ALBTELEKOM sh.a., përfaqësuar nga juristja L. Himçi dhe Avokati i Shtetit Petrit Myftari.

OBJEKTI: Përmbushje e detyrimeve kontraktore, në bazë të kontratës së datës 13.1.2003.

Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin e ndërmjetëm nr.3537 akti, datë 15.5.2003, ka vendosur:

- Marrjen e masës provizore për sigurimin e objektit të padisë, duke urdhëruar shoqërinë ALBTELEKOM sh.a. që t'i lirojë menjëherë shoqërisë "EDEN" sh.a. sinjalin e bllokuar nga ana e tij, deri në përfundim të gjykimit të kësaj çështjeje.

Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr.121, datë 17.7.2003, ka vendosur:

- Lënien në fuqi të vendimit nr.3537 akti, datë 15.5.2003 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.

Kundër këtyre vendimeve ka ushtruar rekurs pala e paditur ALBTELEKOM sh.a., duke parashtruar sa më poshtë:

- Trafiku i munguar në periudhën shtator 2002 - mars 2003, referuar pikës 12.3 të kontratës, rezulton të jetë 4.167.305 minuta, si pasojë e devijimit të trafikut kombëtar dhe ndërkombëtar, përveç lidhjeve të dhëna nga ALBTELEKOM sh.a. Nga kjo diferencë, shoqërisë Albtelekom sh.a. i është shkaktuar një dëm prej 260 milion lekë.

- Albtelekom sh.a. e ka ndërprerë sistemin bazuar në nenet 12.3 dhe 13.3 të kontratës, të cilat janë keqinterpretuar dhe keqzbatuar nga gjykatat.

- (Neni 12.3: "Sipas ligjit në fuqi OSHPK (EDEN sh.a.) nuk ka të drejtë në asnjë mënyrë apo rrethanë të përdorë lidhjet e tjera kombëtare dhe ndërkombëtare, për të vijuar trafikun kombëtar/ndërkombëtar, përveç lidhjeve të dhëna nga ALBTELEKOM sh.a.").

- Neni 13.3: "Në rast se konstatohet dhe vërtetohet në bazë faktesh shkelje përsa është përcaktuar në pikën 12.3, do të bëhet ndërprerja e sistemit në rrjetet e Albtelekomit të vëna në shfrytëzim sipas objektit të kësaj kontrate".

Kryetari i Gjykatës së Lartë, duke qenë se në praktikën gjyqësore ka vërejtur raste të qëndrimeve të ndryshme lidhur me kuptimin e masave për sigurimin e padisë, llojet e tyre, e mënyrën e dhënies së tyre, duke marrë shkas nga kjo çështje, me vendimin e datës 9.2.2004 ka vendosur: *Shqyrtimin në Kolegje të Bashkuara të Gjykatës së Lartë, për efekt të njësimi të praktikës gjyqësore, të çështjes civile me paditës shoqëria "Eden" sh.a., të paditur Albtelekom sh.a., lidhur me rekursin kundër masës së sigurimit të padisë, të dhënë nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Tiranë.*

Në funksion të njësimit të praktikës gjyqësore, shtrohen problemet e mëposhtme:

1. Sipas nenit 206 të Kodit të Procedurës Civile, “Sigurimi i padisë bëhet:

b) me marrjen nga ana e gjykatës të masave të tjera të përshtatshme, duke përfshirë edhe pezullimin e ekzekutimit.

Gjykata mund të lejojë sigurimin e padisë në disa nga llojet e ndryshme të masave të sigurimit, por gjithmonë për një shumë të përgjithshme jo më të madhe se ata të padisë.

.....”

Duke iu referuar dispozitës së mësipërme, shtrohen pyetjet:

1) Cilat janë disa nga “masat e tjera të përshtatshme” që merren për sigurimin e padisë, sipas kësaj dispozite?

2) Cili është kuptimi i masës provizore të pezullimit të ekzekutimit dhe në cilat raste merret kjo masë?

3) Masat e sigurimit të padisë, sipas nenit 206 pika “b” të Kodit të Procedurës Civile, a duhet të kushtëzohet kurdoherë nga një objekt material i përcaktuar, apo i përcaktueshëm i padisë.

4) Në një çështje civile ku kërkohet përmbushja forcërisht e një detyrimi kontraktor për të kryer apo moskryer një veprim të caktuar, a mund të merren masat e sigurimit të padisë, sipas pikës “b” të nenit 206 të Kodit të Procedurës Civile?

5) Në qoftë se njëra palë e një kontrate kryen një veprim, që përbën zgjidhje në mënyrë të njëanëshme të kontratës, gjykata, që shqyrton konfliktin, a ka të drejtë të marrë si masë sigurimi të padisë urdhërimin për rilidhjen e kontratës? A mund të rivendoset me masë sigurimi gjendja e mëparshme e marrëdhënies kontraktore që ka ekzistuar para lindjes së konfliktit?

6) A mund të vendoset me anë të një mase të sigurimit të padisë urdhërimi për të kryer i padituri atë që kërkon paditësi nëpërmjet padisë dhe që prapësohet nga i padituri?

E thënë ndryshe, masa e sigurimit që vendoset nga gjykata, a mund të jetë e njëjtë me urdhërimin për përmbushjen e kërimit të palës paditëse të shprehur në objektin e padisë?

2. Cila duhet të jetë mënyra e shqyrtimit të kërkesës për marrjen e masës së sigurimit të padisë, përmbajtja dhe mënyra e arsytimit të një vendimi të dhënë për të, me qëllim që të shmanget perceptimi që gjykata e ka paragjykuar zgjidhjen e çështjes në themel, apo që me veprimet e saj ndikon në zvarritjen e gjykimit të çështjes në themel?

3. Pezullimi i zbatimit të një akti administrativ, sipas nenit 329 të Kodit të Procedurës Civile, a përbën një masë për sigurimin e padisë në kuptim të nenit 206 pika “b” të Kodit të Procedurës Civile?

A ka veçori dalluese midis masave për sigurimin e padisë në një çështje civile të mirëfilltë, nga njëra anë dhe masës për pezullimin e zbatimit të një akti administrativ, ligjshmëria e të cilit është objekt shqyrtimi gjyqësor?

KOLEGJET E BASHKUARA TË GJYKATËS SË LARTË,

pasi dëgjuan relacionin e gjyqtarëve Thimjo Kondi e Zamir Poda, përfaqësuesen e palës së paditur dhe Avokatin e Shtetit që kërkuar prishjen e të dy vendimeve dhe heqjen e masës së sigurimit të padisë, dhe pasi e biseduan çështjen në tërësi,

VËREJNË:

Vendimi i ndërmjetëm nr.3537 akti, datë 15.5.2003 i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, me të cilin është vendosur marrja e masës provizore për sigurimin e objektit të padisë, duke urdhëruar shoqërinë ALBTELEKOM sh.a. që t'i lirojë menjëherë shoqërisë EDEN sh.a. sinjalin e bllokuar nga ana e tij, deri në përfundim të gjykimit të kësaj çështjeje, si dhe vendimi nr.121, datë 17.7.2003 i Gjykatës së Apelit Tiranë, me të cilin është lënë në fuqi vendimi i mësipërm, janë të pabazuar në ligj, prandaj duhet të prishen dhe përfundimisht të hiqet masa e përkohshme.

Nga materialet e gjykimit në shkallë të parë e në apel rezulton si më poshtë:

Pala paditëse, shoqëria EDEN sh.a., pasi është pajisur nga Enti Rregullator i Telekomunikacioneve me licencën për ofrimin e shërbimeve të telekomunikacioneve nr.405/1001, datë 4.10.2002, ka lidhur me palën e paditur ALBTELEKOM sh.a. një kontratë me anën e së cilës

ALBTELEKOM sh.a. vë në dispozicion sistemet e mjeteve të tij të telekomunikacioneve kombëtare dhe ndërkombëtare dhe ofruesi i shërbimeve me kartë të parapaguar (*Shoqëria EDEN sh.a.*) shfrytëzon këto sisteme për të ofruar sistemin me kartë të parapaguar në të gjithë territorin e Republikës së Shqipërisë që përfshin licenca.

Në kontratën e datës 13.1.2003 janë parashikuar hollësisht objekti, trafiku dhe matjet e tij, rakordimi i trafikut, tarifat, faturimi, pagesa, parimet e rrugëzimit, numeracioni, interkoneksioni, të drejtat dhe detyrimet e palëve, si dhe sanksionet përkatëse.

Konkretisht, në nenin 12.3 të kontratës parashikohet se: *“Sipas ligjit në fuqi, OSHPK (EDEN sh.a.) nuk ka të drejtë në asnjë mënyrë apo rrethanë të përdorë lidhjet e tjera kombëtare dhe ndërkombëtare për të vijuar trafikun kombëtar/ndërkombëtar, përveç lidhjeve të dhëna nga ALBTELEKOM sh.a.”.*

Në nenin 13.3 të kontratës parashikohet se *“Në rast se konstatohet dhe vërtetohet në bazë faktesh shkelje për sa është përcaktuar në pikën 12.3, do të bëhet ndërprerja e sistemit në rrjetet e Albtelekomit të vëna në shfrytëzim sipas objektit të kësaj kontrate”.*

Konflikti midis palëve ka lindur pikërisht se ALBTELEKOM sh.a., duke pretenduar se është shkelur nga pala kontraktuese EDEN sh.a. neni 12.3 i kontratës duke përdorur lidhje të tjera kombëtare dhe ndërkombëtare, përveç lidhjeve të dhëna nga ALBTELEKOM, në zbatim të nenit 13.3 të kontratës, ka bërë ndërprerjet e sistemit të shoqërisë EDEN sh.a., në rrjetet e ALBTELEKOM sh.a., të vëna në shfrytëzim sipas objektit të kësaj kontrate.

Pala paditëse EDEN sh.a. duke pretenduar se ndërprerja e sistemit të saj në rrjetet e ALBTELEKOM-it është e pabazuar në ligj dhe në kontratën e lidhur midis palëve, nëpërmjet padisë që është në shqyrtim në Gjykatën e Shkallës së Parë Tiranë, ka kërkuar:

1. Detyrimin e ALBTELEKOM sh.a. të përmbushë detyrimet kontraktore që rrjedhin nga kontrata e datës 13.1.2003.

2. Shpërblimin e dëmit ekonomik e moral të shkaktuar nga ndërprerja arbitrare e sinjalit.

Pala paditëse ka kërkuar gjithashtu marrjen e menjëhershme të masës për sigurimin e padisë nëpërmjet urdhërimit të ALBTELEKOM sh.a. që të lirojë menjëherë sinjalin e bllokuar nga ana e tij në drejtim të EDEN sh.a., duke iu referuar neneve 204, 206/b, 324 etj. të Kodit të Procedurës Civile.

Gjykata e Shkallës së Parë Tiranë, duke arsyetuar se paditësi nuk ka marrë nga pala e paditur asnjë përgjigje zyrtare për ndërprerjen e njëanëshme të kontratës, se për ndërprerjen e sinjalit nuk është njoftuar dhe nuk dihen shkaqet e ndërprerjes, nisur nga fakti që ekzekutimi i vendimit për të drejtat e paditësit mund të bëhet i pamundur ose i vështirë në përfundim të këtij gjykimi, ka vendosur marrjen e masës provizore për sigurimin e objektit të padisë, duke urdhëruar shoqërinë ALBTELEKOM sh.a. që t'i lirojë shoqërisë EDEN sh.a. sinjalin e bllokuar deri në përfundim të gjykimit të kësaj çështjeje.

Gjykata e Apelit Tiranë e ka lënë në fuqi vendimin e ndërmjetëm për masën e përkohshme, duke arsyetuar, ndër të tjera, se ka arsye të dyshohet se ekzekutimi i vendimit për të drejtat e paditësit do të jetë i pamundur të realizohet. Prerja e sinjaleve e realizuar nga pala e paditur është bërë në mënyrë të menjëhershme pa negociuar me paditësin dhe pa i vënë në dukje këtij të fundit shkaqet e ndërprerjes, duke i sjellë një dëm ekonomik e moral.

Gjykata e apelit arsyeton më tej se: *“Pretendimi i të paditurit se paditësi ka shkelur kushtet e nenit 12.3 e 13.3 të kontratës janë të pabazuara. I padituri nuk ka provuar të konstatojë që të ketë bërë sondazhe për të vërtetuar se paditësi ka përdorur linja të tjera private për të devijuar trafikun kombëtar e ndërkombëtar të dhënë nga ALBTELEKOM-i. Vetëm në qoftë se pala e paditur do të konstatonte apo vërtetonte me fakte shkeljet (çka është e mundur të realizohet) sipas pikës 12.3 të kontratës, të paditurit i lindte e drejta të ndërpriste linjën në dëm të paditësit.”.*

Duke iu referuar përmbajtjes së vendimit të gjykatës së shkallës së parë, e sidomos të gjykatës së apelit për masën e përkohshme të sigurimit të padisë, Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë vërejnë se nëpërmjet këtyre vendimeve janë nxjerrë edhe përfundime që i përkasin shqyrtimit dhe zgjidhjes së çështjes në themel.

Gjykatat vendimin për marrjen e masës së përkohshme për sigurimin e padisë nuk duhet ta mbështesin në fakte apo veprime, si dhe në cilësimin juridik të tyre, që kanë të bëjnë me shqyrtimin dhe zgjidhjen e çështjes në themel.

Gjithashtu shqyrtimi i kërkesës për marrjen e masës së sigurimit të padisë duhet të trajtohet në një mënyrë të tillë që të shmangë çdo lloj perceptimi, sipas të cilit gjykata e ka paragjykuar

zgjdhjen e çështjes në themel apo nuk është e paanshme në gjykim.

Në radhë të parë gjykata duhet të vlerësojë nëse masa e përkohshme për sigurimin e padisë e kërkuar nga paditësi është në përshtatje me kërkesat e nenit 202 të Kodit të Procedurës Civile, në veçanti nëse ka arsye të dyshohet se ekzekutimi i vendimit eventual për të drejtat e paditësit do të bëhet i pamundur ose i vështirë.

Në rastin në shqyrtim, duke u ndodhur përpara një mosmarrëveshjeje kontraktore, si masë e përshtatshme e përkohshme për sigurimin e padisë mund të ishte sekuestrimi i llogarive të palës së paditur, bazuar në nenin 206/a të Kodit të Procedurës Civile.

Një nga kërkimet e palës paditëse është detyrimi i palës së paditur të përmbushë detyrimet kontraktore që rrjedhin nga kontrata e datës 13.1.2003. Sipas pikës 12.4 të kontratës, “*Albtelekom përgjigjet për t'i siguruar OSHKP (palës paditëse) akses të vazhdueshëm 24 në 24 orë me të drejtë ndërprerjeje të sistemit vetëm për shkelje të parashikuara në pikën 13.2 dhe 13.3 të kontratës*”.

Pra, pretendimi i paditësit është se pala e paditur ka shkelur kontratën, duke ndërprerë sistemin pa ndonjë shkak të përligjur dhe kërkitimi i tij (paditësit) është detyrimi i palës së paditur për përmbushjen e detyrimit kontraktor për lidhjen e sistemit të paditësit me rrjetin e të paditurit, gjë që mund të realizohet në përfundim të shqyrtimit të çështjes në themel. Të njëjtën gjë paditësi ka kërkuar ta realizojë menjëherë, pa përfunduar gjykimi i çështjes, nëpërmjet marrjes së masës së përkohshme të sigurimit të padisë.

Lidhja e sistemit, që është ndërprerë në mënyrë të njëanëshme, është kërkim i paditësit kundrejt të paditurit, që kërkohet të realizohet nëpërmjet padisë me një vendim të formës së prerë të gjykatës. Me fjalë të tjera, paditësi ka kërkuar të rivendoset gjyqësisht gjendja e mëparshme e marrëdhënies kontraktore që ka ekzistuar para lindjes së konfliktit. Por, kjo gjendje juridike nuk mund të rivendoset paraprakisht me masë të përkohshme të sigurimit të padisë. Ndryshe nuk do të kishte kuptim vazhdimi i gjykimit të çështjes për këtë kërkim, sepse ajo do të ishte e paragjykuar dhe e paravendosur.

Si përfundim, ***masa e sigurimit nuk mund të merret për t'u rivendosur gjendja e mëparshme e marrëdhënies kontraktore midis palëve, ashtu si ka ekzistuar para lindjes së mosmarrëveshjes. Në një këndvështrim më të gjerë, në qoftë se në kontratën e lidhur midis palëve është parashikuar që, për shkaqe të caktuara, njëra palë do të ketë të drejtë ta zgjidhë kontratën në mënyrë të njëanshme, (sikurse është parashikuar në nenin 13.3 të kontratës), gjykata që shqyrton konfliktin nuk ka të drejtë të urdhërojë paraprakisht rilidhjen e kontratës. Urdhërimi i rilidhjes së kontratës nuk mund të konsiderohet si masë e përkohshme për sigurimin e padisë, në kuptim të nenit 206/b të Kodit të Procedurës Civile, rilidhja e kontratës mund të urdhërohet vetëm me vendim përfundimtar të gjykatës për zgjidhjen e çështjes në themel.***

Përfundimet e mësipërme nuk kanë vlerë vetëm për konfliktet kontraktore, por për të gjitha çështjet gjyqësore në të cilët kërkohet rivendosja e të drejtave civile të cenuara, të shkelura apo të mohuara, si dhe shpërblimi i dëmeve eventuale. ***Në asnjë rast nuk mund të vendoset me anë të një mase të përkohshme të sigurimit të padisë urdhërimi për të kryer i padituri atë që kërkon paditësi nëpërmjet padisë dhe që prapësohet nga i padituri. E thënë ndryshe, masa e përkohshme e sigurimit të padisë, që vendoset nga gjykata, nuk ka kuptim të jetë e njëjtë me urdhërimin për përmbushjen e kërkitimit të palës paditëse të shprehur në objektin e padisë.***

Sipas nenit 206 të Kodit të Procedurës Civile, “Sigurimi i padisë bëhet:

a) me sekuestrimin e sendeve të luajtshme dhe të paluajtshme, si dhe të kredive të debitorit;

b) me marrjen nga ana e gjykatës të masave të tjera të përshtatshme, duke përfshirë edhe pezullimin e ekzekutimit.

.....”

Masa kryesore e përkohshme e sigurimit të padisë është ajo e parashikuar në pikën “a” të dispozitës së mësipërme: sekuestrimi i sendeve të luajtshme dhe të paluajtshme, si dhe i kredive të debitorit. Kjo quhet sekuestro konservative. Sekuestroja konservative mund të vendoset në qoftë se gjyqtari (gjykata) krijon bindje se kreditori (paditësi) ka motiv për t'u shqetësuar se debitori (i padituri), përpara se të merret një vendim gjyqësor që të vërtetojë të drejtën e tij dhe të urdhërojë rivendosjen e saj apo shpërblimin e dëmit eventual, do të zvogëlojë apo do të fshehë pasurinë e tij.

Sekuestrimi i sendeve të paluajtshme bëhet duke urdhëruar Zyrën e Regjistrimit të Pasurive të Paluajtshme që të ndalojë shitjen, dhurimin apo çdo lloj disponimi të tyre. Sekuestrimi i sendeve të

luajtshme bëhet duke ia dhënë ato në ruajtje një personi të tretë, fizik apo juridik.

Sekuestrimi i të hollave apo kredive bëhet duke urdhëruar depozitimin e tyre në një institucion bankar dhe ngrirjen e tyre, apo ngrirjen e depozitave bankare, të llogarive rrjedhëse etj. të debitorit.

Pas vendosjes së sekuestros konservative, çdo veprim juridik për disponimin e sendeve apo kredive të sekuestruara është i pavlefshëm dhe ngarkon me përgjegjësi personin e tretë që i janë lënë në ruajtje sendet apo kreditë.

Në përfundim të gjykimit, në qoftë se gjykata provon se sendet e sekuestruara janë në pronësi të kreditorit d.m.th. pranon padinë e kërimit të tyre, atëherë ajo urdhëron që ato t'i kalojnë kreditorit.

Në rastin e pranimit të një padie detyrimi në të holla apo shpërblimi dëmi, atëherë sekuestroja konservative kthehet në sekuestro ekzekutive dhe sendet e sekuestruara i nënshtrohen procesit të ekzekutimit të detyrueshëm.

Llojet e tjera të masave të sigurimit të padisë, sipas parashikimit të pikës “b” të nenit 206 të Kodit të Procedurës Civile, përveç masës së pezullimit të ekzekutimit, janë të papërcaktuara në mënyrë konkrete. Kjo do të thotë se gjykata, rast pas rasti, ka diskrecion të vendosë një masë të natyrës së sigurimit të padisë që ajo e gjykon të përshtatshme e të dobishme për të mbrojtur të drejtat e paditësit, por pa rrezikuar në të njëjtën kohë mbrojtjen e të drejtave dhe interesave të ligjshme të të paditurit.

Në rastin në shqyrtim, masa që gjykata e ka quajtur masë sigurimi të padisë (urdhërimi për lidhjen e sinjalit të ndërprerë deri në përfundim të gjykimit të çështjes) nuk mund të konsiderohet e tillë jo vetëm për arsyet e parashtruara e të argumentuara më lart, por edhe sepse kjo masë, e vendosur paraprakisht nga gjykata, nga njëra anë i siguron paditësit një mbrojtje paraprake që nuk e parashikon kontrata e lidhur midis palëve dhe, nga ana tjetër, mund të dëmtojë padrejtësisht dhe rëndë të drejtat dhe interesat e të paditurit, në qoftë se përfundimi i gjykimit do të konkludojë se i padituri ka kryer një veprim të bazuar në ligj dhe në kontratën e lidhur midis palëve.

Interesat e të paditurit dëmtohen sidomos kur gjykata e zvarrit gjykimin pambarimisht, ndërsa për paditësin vazhdon gjendja e mëparshme e veprimeve të tij, të cilat në përfundim të gjykimit mund të rezultojnë të paligjshme.

Një masë e tillë e vendosur nga gjykata, që konsiston në rivendosjen e një lidhjeje të ndërprerë në mënyrë të njëanshme apo arbitrar, do të konsiderohej e ligjshme e do të përfshihej në masat e tjera të përshtatshme të sigurimit të padisë, në qoftë se do të parashikohej në nënryrë taksative në ligj dhe/ose do të rezultonte nga vetë natyra e marrëdhënies juridike (e kontratës së lidhur midis palëve).

Të tilla janë p.sh. disa kontrata furnizimi me lëndë të parë apo energji, të ndërvarura nga njëra-tjetra, që sigurojnë funksionimin e vazhdueshëm e të pandërprerë të një veprimtarie industriale, të një procesi teknologjik të caktuar, të një veprimtarie të vendosur për mbrojtjen e jetës e të shëndetit të njerëzve etj., ndërprerja e të cilave do të shkaktonte dëme të pallogaritshme e të pariparueshme, shkatërrime të mëdha apo katastrofa.

Përsa u përket masave të tjera të përshtatshme “që merren për sigurimin e padisë, në kuptim të nenit 206 pika “b” të Kodit të Procedurës Civile, duhet të kemi parasysh gjithashtu se edhe ato duhet të kushtëzohen kurdoherë nga një objekt material i përcaktuar, apo i përcaktueshëm, i padisë. Është kjo arsyeja që gjykata mund të lejojë sigurimin e padisë me disa nga llojet e ndryshme të masave të sigurimit, por gjithmone për një shumë të përgjithshme jo më të madhe se atë të padisë. Në rastin në shqyrtim, gjykata që në fillim duhej të kish kërkuar nga paditësi që të përcaktonte objektin e padisë përsa i përket kërimit për shpërblimin e dëmit të shkaktuar nga ndërprerja e lidhjes së rrjetit (ndërprerja e sinjalit). Përcaktimi i objektit të padisë shërben si bazë fillestare për të vendosur lidhur me masat e sigurimit.

Ndër masat e tjera të përshtatshme për sigurimin e padisë, në kuptim të nenit 206/”b” të Kodi i Procedurës Civile, përfshihet shprehimisht edhe “pezullimi i ekzekutimit”. Kjo dispozitë përmban në vetvete një paqartësi lidhur me aktin apo veprimin, ekzekutimi i të cilit kërkohet të pezullohet. Në këto raste kemi të bëjmë, si rregull, me padi në të cilat paditësi kërkon detyrimin e të paditurit të mos vërë në ekzekutim një akt nëpërmjet të cilit tërheq përfitime.

Në këto raste marrja e masave të përkohshme të sigurimit të padisë synon “ta mbajë gjendjen ashtu siç është”, apo “të ngrirë”, deri në zgjidhjen përfundimtare të konfliktit, e cila, për vetë natyrën e çështjes, duhet të realizohet nëpërmjet një procedure të shpejtë dhe relativisht të thjeshtë, duke u kujdesur, gjithsesi, që të respektohet një standard i pranueshëm i një procesi të rregullt ligjor.

Masa e përkohshme për pezullimin e ekzekutimit duhet të shoqërohet, si rregull, me detyrimin e palës tjetër për dhënien e një garancie pasurore për të mbuluar dëmet që mund t'i shkaktohen të paditurit nga pezullimi i ekzekutimit.

Në praktikën e gjykatave të shkallës së parë dhe të palëve vërehet shpesh që ato konsiderojnë si masë sigurimi të padisë edhe pezullimin e zbatimit të një akti administrativ të kundërshtuar në gjykatë, duke iu referuar, krahas nenit 329 të Kodit të Procedurës Civile, edhe nenit 202 e 206/”b” të këtij Kodi.

Këto probleme nuk janë objekt shqyrtimi në këtë çështje. Megjithatë, Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë janë të mendimit se kërkesa për kundërshtimin në gjykatë të një akti administrativ nuk ka tiparet e një padie civile të mirëfilltë, prandaj edhe pezullimi i zbatimit të aktit administrativ nga ana e gjykatës, kur e lejon ligji, nuk duhet të konsiderohet si një masë e përkohshme për sigurimin e padisë në kuptim të nenit 206 pika “b” të Kodit të Procedurës Civile. Prandaj, referenca në këtë rast edhe në nenin 202 e vijues të Kodit të Procedurës Civile nuk është e saktë.

Konsiderimi në këto raste i masës së pezullimit të zbatimit të aktit administrativ si masë e përkohshme e sigurimit të padisë e shoqëruar me zvarritje të gjykimit të çështjes, rrezikon të çojë për palën e paditur në shkaktimin e dëmeve të mëdha e të pariparueshme, në eventualitet e rrëzimit të padisë.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë, në bazë të nenit 141/2 të Kushtetutës, të nenit 481 të Kodit të Procedurës Civile dhe të nenit 17 të ligjit nr.8588, datë 15.3.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës së Lartë të Republikës së Shqipërisë”,

VENDOSËN:

1. Prishjen e vendimit nr.121, datë 17.7.2003 të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe të vendimit nr.3537 akti, datë 15.5.2003 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë dhe anulimin e masës së përkohshme të sigurimit të padisë të vendosur në favor të palës paditëse, shoqërisë EDEN sh.a.
2. Ky vendim për njësimin e praktikës gjyqësore të dërgohet për botim në Fletoren Zyrtare.